

DELTASPORT PRESS

Zagreb, 17. studenog 2011. g.

V PARENZO..... Z DESNEGA ZICA!!!

Bok, Jura je!!!.....koji Jura???jel Jura koji ti ga???.....halo Rene, Combaj ovdje. Ej, Combi, pa kaj ne veliš odmah. Reci kaj te muči?Jedno večer, otprilike 18 i pol dana prije rally-a Poreč, ovak je krenuo telefonski razgovor, koji će mi omogućiti, pokazalo se kasnije, jedan nezaboravan vikend u Poreču. I to kakav vikend. No, prvo moram opisati još jedan detalj, tj. trenutak kad mi je srce odigralo kombinaciju zavoja L3 dugi u D3 dugi haklaj 200 u L6Veli meni Combi: „Ej, ideš na Poreč?...Pa nisam planirao, bla, bla,bla.....!!!! Očeš mi biti suvozač na Poreču?“

To je ispalio kao iz topa, a mene kao da je opalio top. Kao da me zval na cugicu, a ne za suvozača. Ipak sam uzet time-out, on je još neka trkeljal prek mobitela, a ja sam šutio jedno dvije minute. Završili smo rečenicom s moje strane: „Ajde, razmislim do sutra, pa ti se javim“, iako sam mogao odmah pozitivno odgovoriti, ipak sam se htio malo zbrojiti.

Usljedile su pripreme, fizičke i psihičke, nizinske i visinske, trebalo je o novonastaloj situaciji obavijestiti svoje najdraže i one druge. Svi su mi dali podršku, a mene je idućih 17 i pol dana mučila samo jedna stvar: „Kako će reagirati moj želudac?“najme, prije petnaestak godina, imao sam teško iskustvo z desnega zica. Bio sam suvozač na rally-u Opatija, na kojem sam izbacio dušu iz sebe, i to nekoliko puta. No, šta je-tu je.

V Parenzo z desnega zica.....krenuli smo u četvrtak poslijepodne,kako bi odmorni, u petak imali cijeli dan za popisivanje „radara“. Oprtalj,pa Šterna.....radimo krugove, a meni ništa.Više me je peglala neizvjesnost, kak bu to zgledalo ispod kacige. Zaboravio sam na problem mučnine, odradili smo to bez ikakvih problema. Nemoram reći da sam u tom trenutku sretan kao malo dijete.....ljudi moji, nije mi zlo, veliki kamen mi je pal sa srca.

Vraćamo se u Poreč, bacamo šetnjicu po parkingu kod Žatike, na kojem se vozio „superspecial“, te odlazimo na Flenge i Kanfanar.....ljudi moji, nije mi zlo, veliki kamen mi je pal sa srca. Ipak,kak bu to zgledalo ispod kacige???

U subotu smo otišli i na „šejkdaun“ u Tar, bolje je da tam saznam istinu, nego da to bude na Oprtlju. Obučen u kombinezon, osjećam se stisnuto, a kad sam stavio kacigu na glavu, na naglo je sve utihnulo, čujem samo otkucaje srca.....ajde više, di je taj start, pa da vidim „di pes p...u nosi?“.....ukopčavam vezu...aloha, Combi, se čujemo? Moram priznat, ja se već poprilično čujem, ha ,ha!!! Dino nam odbrojava 10 sekundi, pokazuje semafor, ja odbrojavam 5, 4, 3, 2, 1, gas, gas, gas, 50 D3 200 u.....ljudi moji, Switek nabire ko lud.....treća, četvrta, čitam dalje radar, pratim Combija, dižem pogled, 500 ravno u L4, ajme, očemo stat na vrijeme, mašem rukom mojima, koji se bacaju u zrak od veselja kaj

Vrbje 7, HR-10000 Zagreb, Hrvatska

Tel.: +385 1 2345 906 Fax: + 385 1 / 23 45 907

MB: 1540785 OIB: 61673494514 Žiro račun: 2360000 - 1101413850

Web: www.deltasport.hr E-mail: info@deltasport.hr

nas vide, prolazimo tu četvorku, penjemo se nazad prema Taru, D3 pazi šoder haklaj, idemo gas, L1 u D2 u D3.....200....CILJ.....Ljudi moji, nije mi zlo!

Pada mrak, bliži se i službeni start natjecanja u sedamnaest sati, pokušavam malo smiriti dojmove sa „prve kacige“, ma bit će to sve ok. Vozimo „superspecial“, brojim krugove, Combi pokušava izgubiti što manje vremena na skliskom parkingu, koncentracija je full, blicaju nas fotići sa svih strana.....Ljudi moji, svjetsko prvenstvo, a nije mi zlo. Kažu mi da sam navečer imal prilično blijedu boju lica, možda i jesam, ali ja sam se fakat dobro osjećao, to je vjerojatno bila boja izmorenosti i napetosti.

Nedjelja je ipak pravi trkaći dan, sa pravim brzincima i borbom protiv vremena. Jedini problem u toj cijeloj situaciji, je taj što nismo samo mi u tim problemima. Broj posada koje su taj vikend imali sličan zadatak je bio 57. Desetak posada odustalo je na dva subotnja „superspeciala“, što nam dovoljno govori, da situacija postaje ozbiljna. Ipak je to rally Poreč, koji sa sobom nosi sve svoje zamke i neizvjesnost do samoga kraja.

Brzinac Oprtalj. A ja ko stara iskusnjara, jedva čekam odbrojavanje, kaciga je na bulji, se čujemo, Dino je opet na startu, 10 sekundi, pokazuje nam semafor, 5, 4, 3, 2, 1, idemo, L1 100.....adrenalin skače, čitam, Combi upija i radar i zavoje, sorry svima, ali meni je to iznutra „mrak bijela kost“, pokušavam baciti pogled malo sa strane.....ma koji ti k..., Swiftek se zvija, poskakuje, blokada na 6500, a on samo šalta, makadamskih kilometar i pol je prošao ok, ja uživam, nije mi zlo....cilj. Bacamo pogled na tablu sa rezama, veli Combi da je dobro.....ok, ak ti tak veliš. Pitam ja njega: „Jesam nekaj zaje...?“ Za prvi put je bilo sve pet, ako ne i šest(nećemo o detaljima). Kroz glavu mi prolazi misao: „Pa čovječe, on mene sluša, vozimo se na radar, a jučer smo se tek „upoznali““.To ima veliku vrijednost...barem meni...znači da imamo veliko međusobno povjerenje, ustvari kao da vozimo već godinama. Combi, e pa na tome ti velika hvala.

Startamo idući brzinac, hvatamo tempo,jurimo, kroz šumu L4 100, još malo i u cilju smo. Zadnja kombinacija L3 haklaj u D3.....odjednom....jako kočenje, auto se malo zanosi, dižem pogled, a nasred ceste Dacia Sandero, nažalost na krovu. Dečki nisu imali sreće, popiknuli su se na tratinčicu i hop, hop, bam. Šteta. Od ovog brzincina ništa. Idemo dalje. Idući lauf Oprtlja se skidamo 10-tak sekundi.....ma di smo samo našli tih desetak. Bila je to potvrda da dobro delamo, i da se uvijek može brže, samo treba naći granicu i tempo. Vraćamo se u Poreč...vrijeme je za servis.....do kojeg putujemo sa kacigama na glavi i ukopčanom vezom, jer lakše nam se priča, a i manja je buka. Malo se zbrajamo i oduzimamo, te zaključujemo, da je sve pet, ako ne i šest. Popodnevni lauf sa brzincima Flengi i Kanfanar, biti će prava poslastica, a Combi jedva čeka Flenge, kasnije ću saznati i zašto. Ljudi moji, nije mi zlo!!!

Vrbje 7, HR-10000 Zagreb, Hrvatska

Tel.: +385 1 2345 906 Fax: + 385 1 / 23 45 907

MB: 1540785 OIB: 61673494514 Žiro račun: 2360000 - 1101413850

Web: www.deltasport.hr E-mail: info@deltasport.hr

Flengi, brzina kružnog karaktera, dio je brzina Mugeba, koji se ranijih godina vozio na Poreču. Sa svojim brzim dionicama, čoškovima, kombinacijama zavoja, te nadaleko poznatim hupserom, od posada traži full koncentraciju. Dino je ponovno na startu, 10 sekundi, semafor, 5, 4, 3, 2, 1, idemo DO 700, puf-pant, četiri brzine, sve tišćemo do blokade, lijevu dvojku prolazimo sa laganom dozom klizanja.....ma drže gume sam tak. Opet uživam ko mala beba. Z desnoga zica, iznutra, z kacigom na glavi, meni to zgloda kao svjetsko prvenstvo...isprika svima koji to gledaju izvana....sjednite i vozite ili suvozite, i onda možemo razgovarat. Upadamo u cilj, gdje su nas dočekala poznata lica: Verica,Ivek i Slaven, bacamo pogled na tablu, veli Slaven: „super idete, ispod sedam minuta, to vam je ok“!!! I nama se činilo da je ok. Od ekipice primamo dozu podrške, i krećemo za Kanfanar. U jednom trenutku, gledam Combija, a on ima smiješak.....pitam ga: „kaj ti je?“, veli on meni: „malo sam si ga priuštil, a idući lauf, bum si ga jako priuštil!“ Lagani upitnik iznad moje glave, no nemam vremena o tome razmišljat.

Kanfanar vozimo solidno, na penjanju prema cilju, Combi glumi Vatanena, drži ruku v zraku i zaklanja sunce koje nas bode u oči, i tak skoro kilometar, do cilja držimo tempo i koncentraciju. Nekak mi se činilo da mu baš nije taj brzina legao,no to je moje mišljenje, meni je bilo ok, i još uvijek, ljudi moji, nije mi zlo!!!

Opet smo na Flengima, a meni se vraća upitnik. Bacam i ja smiješak na lice, pa nek si sad Combi misli. 5, 4, 3, 2, 1, Swiftek nabire, jurimo, već razmišljam o lijevoj špici,“ma nebu valjda ručnu potezal, možemo samo popušiti na toj špici!“.....jurimo dalje, dolazimo na hupser, ne pušta gas, desno haklaj do pola, L3.....PREBRZI SMO, guzica se zanosi, idemo prema van, prema šumici, prema tabli, Combi lagano hvata kontru, bacamo desnom stranom tablu u zrak, auto i dalje drifta, vraćamo se na asfalt...druga,treća,četvra....peeeetaaaa.....smiješak i upitnik imaju totalni fajt.....sem si ga priuštil. Kak je to zglodalo izvana??? Dolazimo u cilj, i jedva čekamo vrijeme.....tri sekunde smo brži...ma daj zekate nas,samo tri sekunde, pa išli smo na glavu. Velike su to tri sekunde, koje su mi dale odgovor na upitnik, te ga zamijenile smiješkom. Samo Combi i ja znamo koliko je to bilo dobro, a bilo nam je, smo si ga priuštili. Ljudi moji, nije mi zlo!!!

Opet je vrijeme za servis, prepričavamo driftanje, sretni smo ko mala deca, to su te utrke. Treći lauf na Flengima je pretvoren u etapu...šteta, jer bi si ga opet priuštili, pomalo žalosni i umorni idemo na Kanfanar. Već je totalni mrak, noćni brzina je u pitanju. Solidnim tempom, ne riskiramo ništa, jer smo zaključili da bi bilo ok doći do cilja. Dolazimo na rampu, fotići blicaju, opet svjetsko prvenstvo, izlazimo van, penjemo se na pragove, dajemo si ruke, neprocjenjivo! Primamo pusice od najdražih, malo mi je falilo da mi se oči zasuze.

Odlazimo na podjelu svećanih nagrada, dižemo pehar za prvo mjesto u malom S-u! E pa to je nagrada, koja će me uvijek podsjećati na nezaboravan vikend u Poreču, z desnoga zica v Parenzo!!! Combi, veliko ti hvala na ukazanom povjerenju, hvala Cukrovu na ustupljenom desnom zicu i podršci, i hvala mojim najdražima kaj ste nas gledali i navijali. Ponovilo se opet..... ljudi moji, nije mi zlo!!!

Rene Pintar v.r.

Kompletnu fotogaleriju iz Poreča možete vidjeti ovdje:

<http://www.deltasport.hr/multimedija/foto.htm>